福

ग्राम

神

चनुषे वेतीन्तते (१.२०) ॥ ८॥ कृषाितने पतिताित पिष्टाित चनुषा पश्यित र्इन्दर्शतः) चाध्याकारः साकाङ्गवात् । यागसाधनभूतद्रव्यसंस्कारोऽयम् र ततश्च पेषणाभावे चर्विष्यां तणुलानामीन्नणं भवित वात्रप्रस्वीयतुक्तेतौ चयने वात्रपेये च सर्वीषधीनामिति ।

पाच्याः सपवित्रायां पिष्टान्यावपति देवस्य वेति (१-२६) ॥१०॥ कृष्ता-जिनमृत्पाद्य १) तेनैव पाच्यां प्रज्ञिपतीति कृरिस्वामिनः पाच्यामित्याकार्विशे-पर्वति मकृति पात्रे । ग्रावपनं च संयवनार्थम् ग्रातश्चरुतण्डुलेषु न भवति । सपवित्रता तु चरावपि वर्तते ग्रदृष्टार्थवात् ।

श्रवणस्य पश्चारुपविशत्यन्तर्वे दि वा ॥११॥७) सिपष्टां पात्रीमाद्यित उ-त्याय गार्रुपत्यस्य पश्चारुपविशति श्रयवा श्रन्तर्वे दि वेद्याः करिष्यमाणायाः प्रदे-शो लच्यते तस्य देशस्याभ्यन्तरे उपविशति तामेव तत्रासाद्यतीत्यर्थः सौ-कर्यदिवोपविशनम् ।

१) ?बेति १ वेतीचते Mahåd. Mahådh. Ananta. २) ईचत इति २ ३) ईचणं चराविष प्रवर्तते द्व्यसंस्कार्वात् । तस्त्रेणेचणं नानावीजेषु Mahåd. ४) अन्यशब्देन यज्ञमानाऽभिधातुं शक्यते । कृतः । निरुष्याज्यं वेदोऽसीति यज्ञमानो वेदं करातीत्येककर्त्वात् (१.३.२२.) Mahåd. ५) See १.३.२३ ६) ? ल्याय २ ७) अन्वेदि माध्यन्दिनान् नाम् अयान्वेयुपविशतीति (१.२.२.२) अतेः । अपणस्य पश्चात्काण्वानाम् ज्ञघनेन गार्हिपत्यमिति श्रुतेः Mahåd. । प्रयसि दधनि घृते च मस्त्रो विपरिणम्यते । यथा सं पयः (दिध) (घृतं) स्व रेवत् सं मधुमत् ए पृच्यताम् Mahåd.